

از ویرانی تا ایجاد امید برای فردا: تلاش برای بازسازی پس از زلزله بزرگ شرق ژاپن

ماسایا تاکامایا

ترجمه: شهناز بهلولی ریزی

■ چکیده

در ۱۱ مارچ ۲۰۱۱ نیمه شرقی ژاپن دستخوش یک زلزله فاجعه‌آمیز شد که از لحاظ قدرت چهارمین زمین‌لرزه‌ای بود که تاکنون در تاریخ جهان گزارش شده است. سی دقیقه بعد، بزرگترین سونامی در تاریخ ژاپن ناحیه مجاور اقیانوس آرام را دچار مصیبت کرد. حدود ۲۰ هزار نفر در این سانحه ناپدید و یا کشته شدند و خسارت مالی به‌طور کلی دویست و بیست میلیارد دلار آمریکا تخمین زده شد. نیروگاه اتمی فوکوشیما، توان اضطراری خود را در اثر خسارت جدی ناشی از سانحه از دست داد. حتی پس از گذشت هفده‌ماه از آن زمان، بسیاری از ساکنان شهرها و روستاهای اطراف هنوز نمی‌توانستند به محل زندگی خود برگردند. دولت، مجلس ملی و بخش خصوصی، کمیته‌ها و کمیسیون‌هایی با هدف هدایت تحقیقات برای مشخص کردن دلیل حادثه فوکوشیما تشکیل دادند. گزارش‌های نهایی این کمیته‌ها و کمیسیون‌ها در جولای ۲۰۱۲ منتشر شد و گزارش‌ها به‌صورت خلاصه و یا کامل به زبان انگلیسی بر روی وبگاه آن سازمان‌ها قرار گرفت. البته، در این گزارش‌ها مطلبی درباره تأثیر سانحه اتمی بر روی اسناد دولتی و اسناد بسیار با ارزش و حیاتی مرتبط با به‌کاراندازی واحد اتمی وجود نداشت و در نتیجه این مطالب مبهم باقی ماند.

کلیدواژه‌ها

زلزله؛ سونامی؛ اسناد آرشیوی؛ بازسازی.

از ویرانی تا ایجاد امید برای فردا: تلاش برای بازسازی پس از زلزله بزرگ شرق ژاپن

ماسایا تاکامایا | ترجمه: شهناز بهلولی‌ریزی^۱

مقدمه

زلزله بزرگ شرق ژاپن، در حقیقت یکی از میلیون‌ها حادثه‌ای است که مسیر زندگی و مفهوم ارزش‌ها را در میان مردم ژاپن تغییر داد. رسانه‌های خارجی این حادثه را گزارش کردند و ما با تمام وجود کمک، حمایت و پیام‌های همدردی مردم سراسر جهان را لمس کردیم. من دوست دارم از این موقعیت استفاده کنم و قدردانی خود را برای دوستی و همدردی که مردم از خود نشان دادند، بیان کنم. آن‌ها باعث دلگرمی حادثه‌دیدگان شده و یک منبع انرژی برای آنان بودند تا بتوانند در جهت بازسازی فعالیت کنند.

در این حادثه بسیاری از قربانیان، خانواده خود، سرمایه کار و یا حتی تمام چیزی را که داشتند از دست دادند. چه چیزی می‌توانست آن‌ها را که همه امید و رؤیاهای خود را از دست داده بودند، حمایت کند؟ از دید من، این «حس زوال تدریجی زندگی» و یا "mujo-kan"، "mujo" یک دید جهانی بودایی است و بدین معنی است که هر چیزی در جهان روزی از بین خواهد رفت و هیچ چیز در جهان بدون تغییر و یا جاودانه نیست. همه ژاپنی‌ها با ابتدای افسانه Heike آشنا هستند، «صدای زنگ‌های Gion shoja اهمیت همه چیز را منعکس می‌کند» و به صورت مؤثر احساسات قلبی مردم ژاپن را نشان می‌دهد که حاکی از آن است که «سرنوشت برخی از زندگی‌ها اینگونه رقم خورده که از بین برود و آن‌هایی که دچار این سرنوشت می‌شوند ناگزیر باید از دیگران جدا شوند». همچنین این نظر بودا را به یاد می‌آورد که «همه چیز، هیچ است و تو خالی». وقتی شما این مفهوم را به یاد داشته باشید، می‌توانید درک کنید که تنها راهی

۱. کارشناسی‌ارشد مرمت اشیاء تاریخی و فرهنگی، کارشناس‌مسئول اداره کل حفاظت و نگهداری، سازمان اسناد و کتابخانه ملی ایران، sh_bohlouli@yahoo.com

که برای رفتن باید پیمود، شروع مجددی پس از این زندگی طاقت‌فرساست. ما می‌توانیم زندگی کنیم زیرا دیگران از ما حمایت می‌کنند. مردم بسیاری نه تنها از داخل ژاپن بلکه از تمام نقاط جهان، برای یاری قربانیان آمدند. ما دریافتیم که دوستان زیادی در خارج از کشور داشته‌ایم که ما آن‌ها را tomadachi می‌نامیم. به تدریج قربانیان ندای درونی خود را شنیدند که می‌گفت، وقت آن است که به دوستان خارجی خود که برای کمک به آن‌ها آمده بودند، خوش‌آمد بگویند و آن‌ها را حمایت کنند.

رابطه بین مردم، در ناحیه‌ها و کشورهای مختلف و دایره دوستان خارجی، پیوندهای قوی ایجاد کرده و این پیوندهای قوی بود که در قربانیان امید به وجود آورد. وقتی قربانیان احساس کردند که با این پیوندها و با دیگران ارتباط پیدا کرده‌اند، شروع به مراقبت از یکدیگر، دلگرمی‌دادن به هم و لبخند زدن کردند، که مردم بسیاری را در سرتاسر جهان متعجب ساخت.

ابتکارات دولت ژاپن

اکنون، علاقه دارم دربارهٔ ابتکارات دولت ژاپن صحبت کنم. دولت ژاپن تشخیص داد که نیاز است اسناد این حادثه از اولین مرحله حفظ شود. دبیر معاون اول کابینه سریع‌ترین فرد در این کار بود و ظرف یک‌ماه دستورالعمل‌هایی به همهٔ وزارتخانه‌ها صادر کرد مبنی بر اینکه باید تمام اسناد و منابع در مورد حقایق و حادثه این زلزلهٔ بزرگ و همچنین پیش‌بینی و تدارک در برابر حوادثی که ممکن است در آینده اتفاق بیفتد، با دقت حفظ شوند.

در آوریل ۲۰۱۱ یک‌ماه پس از حادثه، دولت انجمن طراحی بازسازی (RDC) را تشکیل داد که از کارشناسان نخست‌وزیری تشکیل شده است. مقاله زیر دربارهٔ درک بازسازی پس از زلزلهٔ بزرگ شرق ژاپن است و پیشنهادهایی را که انجمن طراحی بازسازی به نخست‌وزیری تحت عنوان «به سوی بازسازی: امید پس از حادثه» در ژوئن ۲۰۱۱ ارائه کرده است، بیان می‌کند. اصل اول از «هفت اصل برای چارچوب بازسازی» تأکید کرده که «برای ما، بازمانده‌ها، نقطه شروعی به طرف بازسازی وجود ندارد، جز به یادداشتن زندگی‌هایی که از دست رفته‌اند و احترام به آن‌ها». به همین دلیل، ما حادثه را به طور کامل مستند خواهیم کرد، این کار با ایجاد تعداد زیادی موزه و بنای یادبود انجام خواهد شد. ما حادثه را به‌طور علمی - به‌صورت وسیع و با تدوین درس‌هایی تجزیه و تحلیل خواهیم کرد تا بدین‌وسیله آن را با همهٔ جهان و نسل‌های آینده در میان بگذاریم.^۱ همچنین نیاز به تأسیس آرشیو بازسازی حادثه که مانند یک سازمان برای حفظ و انتقال اسناد حادثه به‌عنوان یک منبع اطلاعات عمل کند، اعلام شد.

در ماه جولای، شعبه‌هایی که عمل بازسازی را پس از زلزلهٔ بزرگ شرق ژاپن انجام می‌دادند، دستورالعملی منتشر کردند و طرحی را برای ۱۰ سال آینده که به‌عنوان محدودهٔ

۱. به صفحه ۲ از گزارش RDC.
در آدرس: <http://www.cas.go.jp/jp/fukkou/english/pdf/report20110625.pdf>
(قابل دسترسی در جولای ۲۰۱۲) مراجعه کنید.

زمانی بازسازی تعیین شده است، ارائه کردند.

عوامل زیر به عنوان اصول اولیه این طرح جهت اطمینان از حفظ، نگهداری و مرمت اسناد و مدارک گنجانده شده و سامانه‌هایی برای استفاده و پویایی کار سازمان در آن در نظر گرفته شده بود.

- مرمت و حفظ آثار فرهنگی و منابع تاریخی؛
- اجرای تحقیقات و مطالعه حادثه، شامل مطالعات و تشریک مساعی بین‌المللی؛
- گسترش سامانه‌ای برای مجموعه‌ها، ذخیره‌سازی و آشکارسازی اسناد و درس‌هایی که از حادثه زلزله، سونامی و حادثه اتمی گرفته شده؛
- حفظ و نگهداری اسناد دولتی در منطقه حادثه دیده؛
- اقدام به رقمی‌سازی نه تنها اسناد و آموزش‌ها، بلکه کلیه اسناد مربوط به آن و تصاویر، مانند اطلاعات محلی و کتاب‌ها، با استفاده از فناوری اطلاعات و ارتباطات؛
- پایه‌گذاری ساز و کار جامع ذخیره‌سازی و استفاده که هر کسی را قادر سازد از داخل یا خارج از ژاپن به اسناد و سایر اطلاعات مربوط به آن دسترسی داشته باشد.

بعدها، سامانه‌های قانونی و اقدامات مالی نیز گسترش یافت و پروژه‌های مختلفی بر اساس دستورالعمل‌های اولیه طرح‌ریزی و در زمان آن‌ها اجرا شد. در مورد پروژه‌های مربوط به آرشیو، در اینجا مثال‌هایی می‌زنم: پروژه حفاظت اسناد دولتی آسیب‌دیده توسط آرشیو ملی ژاپن، پروژه آرشیو رقمی توسط وزارتخانه‌های امور داخل و ارتباطات و همچنین کتابخانه مجلس ژاپن، که آرشیو ملی ژاپن نیز در آن مشارکت دارد و پروژه‌های مرمت و حفظ آثار فرهنگی نیز توسط وزارت آموزش، فرهنگ و ورزش، علم و فناوری سازماندهی شد.

در سال ۲۰۱۲، آژانس بازسازی به عنوان سازمان تعیین شده برای طراحی، هماهنگی و اجرای اقدامات دولتی برای بازسازی حادثه تأسیس شد و یک وزیر نیز برای بازسازی منصوب گردید. بودجه‌ای در حدود ۱۸ میلیارد ین برای بازسازی تخصیص داده شد.

در همین زمان وقتی مشخص شد از بین ۱۵ کمیته‌ای که توسط دولت برای زلزله اتمی شرق ژاپن تشکیل شده بود، در ۱۰ کمیته هیچ صورت جلسه‌ای تهیه نشده است. بحث زیادی به راه افتاد. کمیسیون اسناد عمومی و مدیریت آرشیو در کابینه درباره این موضوع تحقیق کرد و درباره علت مشکل و راه حل آن گزارشی ارائه کرد. این راه حل پیشنهاد می‌کرد که محتویات اسنادی که در همه کمیته‌های دولتی و یا سایر جلسات مربوط به آن در مورد «موقعیت اضطراری تاریخی» که باعث تهدید و یا آسیب جدی به زندگی و دارایی افراد می‌شود، مانند آنچه در زلزله بزرگ شرق ژاپن پیش آمد، تولید می‌شود، باید استاندارد شده و حفظ شوند. برای

مثال، این راهبرد، اظهار می‌دارد که اگر «یک موقعیت اضطراری تاریخی» اتفاق بیفتد، هر مقام تصمیم‌گیرنده‌ای که زیر نظر دولت بوده و یا اجازه تصمیم‌گیری توسط دولت به او تفویض شده، اسناد زیر باید در مورد آن تهیه و حفظ شوند: صورت‌جلسات و یا خلاصه‌جلسات با ذکر تاریخ و زمان جلسات و محل آن‌ها، فهرست شرکت‌کنندگان، دستور جلسات، کلیه اظهارنظرها و اسامی صحبت‌کنندگان، اسناد تصمیم‌های اتخاذشده و یا موافقت‌های کسب‌شده در جلسات و همچنین تخلف‌های انجام‌شده در جلسات. دفتر کابینه از همه وزارت‌خانه‌ها خواست که توجه خاصی به امور مربوط به ساماندهی کلیه اسناد اداری مربوط به زلزله بزرگ شرق ژاپن، از جمله قواعد فهرست‌نویسی، روش‌های پرونده‌سازی، زمان‌های بازدید اسناد، نگهداری مناسب و روش‌های انتقال آن‌ها داشته باشند. علاوه بر آن، دفتر کابینه و آرشیو ملی کوشش کردند تا سیاست یکسانی را برای انتقال پرونده‌های اسناد اداری مربوط به زلزله بزرگ شرق ژاپن به آرشیو ملی منتشر کنند. اسناد مربوط به عملیاتی که دولت در پاسخ به زلزله بزرگ شرق ژاپن انجام داد، باید با همه ملت‌ها و جوامع و برای نسل‌های آینده به اشتراک گذاشته شود تا اهمیت تاریخی و سیاسی آن نشان داده شود. ما باید از درس‌هایی که آموختیم برای آینده بهره‌برداری کنیم. من عقیده دارم که دولت باید به کار طولانی‌مدت برای تولید و حفظ مدارک دقیق درباره حادثه ادامه دهد و از انتقال مناسب این اسناد به آرشیو ملی اطمینان حاصل کند.

ابتکارات آرشیو ملی ژاپن

اکنون می‌خواهم ابتکارات آرشیو ملی را پس از حادثه گزارش کنم. آرشیو ملی در ۱۸ مارچ پیامی را برای همدردی و تسلیت به بازماندگان حادثه بر روی وبگاه خود قرار داد. از آن زمان ما سعی کردیم تا حد امکان حمایت‌هایی را برای منطقه آسیب‌دیده فراهم کنیم.

اقداماتی که در سال‌های ۲۰۱۱-۲۰۱۳ انجام شد، شامل موارد زیر است:

- گزارش تحقیقات انجام‌شده در این زمینه در منطقه آسیب‌دیده و تبادل نظر درباره آن‌ها در گردهمایی‌های سالانه مدیران آرشیوهای عمومی؛
- اعزام کارکنان خود به آرشیوهای عمومی و دولت‌های محلی در منطقه آسیب‌دیده برای هدایت رسیدگی و تبادل نظر در مورد اینکه چگونه حادثه بر آرشیوهای عمومی تأثیر گذاشته است؛
- اجرای یک پروژه راهنما برای حمایت مرمت اسناد دولتی آسیب‌دیده در شهر میاکو^۱، آیوت^۲؛
- اجرای پروژه مرمت اسناد آسیب‌دیده دولتی در پنج شهر بزرگ و کوچک در منطقه آسیب‌دیده بر اساس پروژه راهنما در سال قبل.

1. Miyako

2. Iwate

تعدادی از دولت‌های محلی در منطقه آسیب‌دیده، آرشیو عمومی نداشتند، به این معنی که اسناد دولتی مستقیماً در دفتر شهر نگه‌داری می‌شد. در برخی از دولت‌های محلی، ساختمان‌های دفتر به‌طور کلی توسط سونامی شسته شده بودند. یک بررسی نشان داد که تعداد زیادی از اسناد دولتی در دولت‌های محلی آسیب‌دیده و در محدوده آسیب‌دیده حادثه، نادیده گرفته شده بودند. بر اساس برآورد نهایی که توسط آرشیو ملی در ۱۲۷ شهر بزرگ و کوچک در سه حوزهٔ اداری (آیوت، میاگی و فوکوشیما) انجام شد، اسناد اداری ۲۶ دولت محلی تحت تأثیر حادثه واقع شدند و ۱۸ مورد آن‌ها در اثر سونامی آسیب دیده بودند. برای پشتیبانی و رفع نیاز مبرم و نیز برای مرمت سریع اسناد آسیب‌دیده در دولت‌های محلی، آرشیو ملی با همکاری دولت و سازمان‌های وابسته به آن و با حمایت مالی دولت در ژانویهٔ ۲۰۱۲ شروع به انجام «پروژه مرمت اسناد دولتی آسیب‌دیده» کرد.

مفاد پروژه بر اساس تقاضای دولت‌های محلی در منطقه حادثه‌دیده تعیین شده بود. آرشیو ملی ژاپن موارد زیر را هدایت کرد:

- ۱- اعزام کارشناس فنی مرمت و کادر مدیریتی؛
- ۲- به‌کارگیری افراد محلی برای کار بر روی مرمت اسناد دولتی آسیب‌دیده؛
- ۳- آموزش کارکنان در زمینهٔ مرمت؛
- ۴- تهیهٔ و تدارک تجهیزات و وسایل لازم برای مرمت.

در طول سه‌ماهه از ژانویه تا مارس ۲۰۱۲، آرشیو ملی، علی‌رغم منابع انسانی محدود خود، کارکنان لازم برای پروژه را به پنج دولت محلی که درخواست حمایت کرده بودند، به‌طوری که در جدول ۱ نشان داده شده است، اعزام کرد. در طول این مدت، آرشیو ملی از ۲۲ نفر از کارکنان خود استفاده کرد و ۲۶۸ نفر-روز همکاری کرد (به این معنی که کاری که انجام شد معادل کاری است که توسط ۲۶۸ نفر در یک روز انجام می‌شود)، ۱۱۰ نیروی محلی آموزش داده شد و تقریباً ۱۲۰۰ جلد/ ۲۴۰ هزار برگ اسناد دولتی مرمت شد.

جدول ۱

نام دولت محلی	حوزه اداری شهر ریکوزنتاکاتا ^۱ ، آیوت	حوزه اداری شهر کسنوما ^۵ ، میاگی ^۶	حوزه اداری شهر سندای ^۴ ، میاگی	حوزه اداری شهر ایشینوماکی ^۳ ، میاگی	حوزه اداری شهر یامادا ^۲ ، آیوت
مدت (روزهای عملیات) (به غیر از شنبه، یکشنبه و تعطیلات)	۲۰۱۲، ۱، ۱۶~۳، ۹ (روز ۴۰)	۲۰۱۲، ۱، ۱۶~۳، ۹ (روز ۴۰)	۲۰۱۲، ۱، ۱۶~۳، ۹ (روز ۴۰)	۲۰۱۲، ۱، ۱۶~۳، ۹ (روز ۴۰)	۲۰۱۲، ۱، ۱۶~۳، ۹ (روز ۴۰)
تعداد کارکنان اعزام شده	۴ ۵۴ نفر - روز	۵ ۹۵ نفر - روز	۱۱ ۶۵ نفر - روز	۷ ۵۵ نفر - روز	۶ ۴۴ نفر - روز
کارآموزان آموزش داده موفق	۲۳	۲۳	۱۸	۲۳	۲۳
نتیجه کار	جلد ۳۴۰ برگ ۱۸۸،۶۲ کاغذ	جلد ۱۴۵ برگ ۱۷۵،۴۱ کاغذ	جلد ۴۸۹ ۰۱۱،۳۰ برگ کاغذ	جلد ۲۵۰ برگ ۵۸۸،۷۱ کاغذ	جلد ۱۲۳ برگ ۷۷۸،۳۶ کاغذ

آموزش اساساً بر روش‌های حفاظتی اضطراری برای اسناد دولتی، زدودن لجن و گل‌ولای و کپک ناشی از آب متمرکز بود. روش تمیزکردن اسناد با استفاده از یک گروه داوطلب متشکل از نیروهای کمکی تولید برای بازیافت اسناد انجام شد. یادگیری این کار آنقدر ساده است که هر کسی در یک مدت آموزشی کوتاه می‌تواند آن را بیاموزد. ما همچنین می‌توانیم با به‌کارگیری افراد محلی به بازسازی اقتصادی منطقه آسیب‌دیده کمک کنیم. این روش به‌عنوان یک اقدام اضطراری حفاظتی در زمانی که مقدار زیادی از مواد در اثر آب آسیب دیده‌اند (مانند این مورد)، بسیار مؤثر عمل کرد.

پروژه حفاظتی توسط دولت و ساکنان محل، مورد تحسین بسیار قرار گرفت. از جولای ۲۰۱۲، یک پروژه جدید در مورد ارائه برنامه آموزشی برای آموزش روش‌های با سطح بالاتر مانند مرمت قسمت‌های از دست رفته با کاغذ ژاپنی، استحکام‌بخشی و صحافی آغاز شد.

گردآوری اطلاعات درباره میزان آسیب و فعالیت‌های حفاظتی سازمان‌های آرشیوی

در اینجا گزارشی از ابتکارات سازمان‌های آرشیوی ارائه می‌کنم. پس از حادثه بلافاصله انجمن ژاپنی سازمان‌های آرشیوی (JSAI)، که عضوی از ایکا (ICA) در گروه B می‌باشد، شروع به

برآورد میزان خسارت در همهٔ قسمت‌های عضو کرد و نتیجه را بر روی وبگاه خود گزارش داد. در همان زمان JSAI به برنامهٔ تجارت آثار فرهنگی که توسط آژانس امور فرهنگی راه‌اندازی شد، پیوست.

در محدودهٔ حادثه‌دیده، کارکنان دانشگاهی و دانشجویان، کارکنان سازمان‌های آرشیوی و پژوهشگران تاریخ در منطقه به صورت داوطلبانه در یک گروه به نام "Shiryo Net" کار کردند و به صورت مؤثر در فعالیت‌های نجات شرکت کردند. خانم کازوکو سوساکی^۱ از دانشگاه kobe به صورت جداگانه آن فعالیت‌ها را با جزئیات بیشتر گزارش خواهد کرد. فعالیت‌های نجات که توسط متصدیان موزه و کتابداران برنامه‌ریزی شد، نیز بر روی موزه‌ها و کتابخانه‌های برجسته در منطقهٔ آسیب‌دیده، متمرکز شد. از آن زمان به بعد، همکاری بین آرشیوها، موزه‌ها و کتابخانه‌ها مستحکم تر شد.

وظایفی برای آینده - امید به آینده از حفاظت اسناد متولد می‌شود

قبل از پایان، من می‌خواهم به چالش‌هایی که ما امروز با آن روبه‌رو هستیم اشاره کنم. اولین نکته، مشکل حفظ و نگهداری اسناد و مدارک آسیب‌دیده است. یکی از درس‌هایی که ما آموختیم نیاز به تأسیس چیزی شبیه به مرکز ارزیابی پزشکی است. حجم انبوهی از منابع که به یک‌باره آسیب دیدند و مدت زمان کوتاه برای حفاظت و محدودیت، تعداد کارکنان و امکانات، آرشیو‌دارها را وادار می‌کرد که مرتب، اسناد را ارزیابی کرده، انتخاب و اولویت‌بندی کنند تا بتوانند منابع تاریخی آسیب‌دیده را نجات دهند. ما همچنین وظیفهٔ مهم دیگری نیز داشتیم که عبارت بود از تعیین وسیله‌ای برای ضدعفونی اسناد و منابعی که به اشعهٔ ناشی از حادثه واحد انرژی اتمی، آلوده شده بودند. ما بمب اتمی را در هیروشیما^۲ و ناگازاکی^۳ تجربه کرده بودیم، ولی دانش اندکی دربارهٔ ضدعفونی اسناد داشتیم و باید از متخصصین بین‌المللی کمک می‌گرفتیم.

نکتهٔ دوم: نیاز به بازنگری اقدامات پیشگیرانه در برابر حوادث بر روی اسناد آرشیوهاست. اسناد رقمی توسط الکتریسیته برای چند روز در یک منطقهٔ بزرگ تهدید می‌شدند. مهم‌ترین وظیفه ما در جهت ساماندهی اقدامات پیشگیرانه برای اسناد بسیار مهم و حیاتی و همچنین اسناد با شکل‌های مختلف، تعیین خسارت ناشی از این حادثه در آرشیوهای ایمن است تا بتوانیم در برابر حوادث آینده از آن‌ها محافظت کنیم.

نکتهٔ سوم: جمع‌آوری، حفظ و آشکارسازی اسناد حادثه است. زلزلهٔ بزرگ شرق ژاپن یک حادثهٔ بسیار بزرگ در جامعهٔ اطلاعات رقمی در قرن ۲۱ است. هزاران عکس و تصویر متحرک، پس از زلزله روی وب گذاشته شد. ما با این چالش روبه‌رو هستیم که چگونه از بین

1. Kazuko Sosaki

2. Hiroshima

3. Nagasaki

این همه سند مربوط به حادثه که به صورت رسانه‌های مختلف هستند، انتخاب کرده و آن‌ها را محافظت کرده و منتشر کنیم. امروز دولت مرکزی، دولت‌های محلی، دانشگاه‌ها و آرشیوهای خصوصی، پروژه‌های مختلفی در باره اسناد رقمی زلزله بزرگ شرق ژاپن تعریف کرده‌اند. آقای توشیناری ناگاساکا^۱ در مورد پروژه‌های اسناد رقمی این حادثه با جزئیات صحبت خواهد کرد. نکته چهارم: جمع‌آوری و حفاظت طولانی‌مدت حجم عظیمی از اسناد ارزیابی پس از حادثه اتمی، مانند اسناد اندازه‌گیری میزان اشعه، اسناد جمع‌آوری شده برای تهیه گزارش نهایی کمیته‌های تحقیق و اسناد اندازه‌گیری میزان اشعه، اسناد جمع‌آوری شده برای تهیه گزارش نهایی کمیته‌های تحقیق و اسناد اندازه‌گیری مواد رادیواکتیو در غذا و مواد دیگر، است. مشکل است بتوان گفت که این مسئله چگونه و توسط چه کسی می‌تواند انجام شود. به‌طور معمول، پژوهشگران خصوصی و سازمان‌های شخصی در حال نگهداری اسناد اندازه‌گیری اشعه هستند، ولی برای دانشمندان و آرشیودارها بازنگری در همکاری‌های حفاظت و نگهداری و آشکارسازی آن‌ها یک مسئله اساسی است.

طرح‌های مختلفی برای نحوه عمل بر روی اسناد و مدارک مربوط به حادثه و بازسازی توسط سازمان‌های مرتبط مثل آرشیو ملی و کتابخانه شورای ملی پیشنهاد شده است. ما عقیده داریم که انگیزه ما برای آنکه اسناد زلزله بزرگ شرق ژاپن را برای ۵۰۰ یا حتی ۱۰۰۰ سال استحکام‌بخشی و دسترس‌پذیر کنیم، آن است که این اسناد بسیار اساسی بوده و به فرهنگ آرشیوی اجازه می‌دهد که در جامعه ژاپن ریشه دوانده و باعث پیشرفت آن شود.

هرساله حدود ۹ ژوئن، روز جهانی آرشیو، جلسه سالانه رؤسای آرشیوهای عمومی در ژاپن تشکیل می‌شود. این جلسه کنفرانسی است که رؤسای حدود ۱۰۰ آرشیو عمومی، ملی و محلی در آن گرد هم می‌آیند. در جلسه ۸ ژوئن ۲۰۱۲، یک قطعنامه درباره حفاظت اسناد زلزله بزرگ شرق ژاپن به اتفاق آرا پذیرفته شد. در قطعنامه مذکور این آرشیوها ملزم به همکاری با یکدیگر در آینده شدند و موارد زیر را به رسمیت شناختند:

- اسناد دولتی در هر منطقه «ثروت جامعه» است. ذخیره‌سازی مناسب و حفاظت اسناد دولتی آسیب‌دیده بسیار مهم و تعیین‌کننده است.
- وظیفه ما است که اسناد حادثه اخیر را به منظور انتقال آن‌ها به آیندگان مانند اسناد عمومی حفظ کنیم.
- با همکاری آرشیوهای عمومی باید برای رقمی‌سازی اسناد ذکر شده در بالا کوشش شود تا عموم مردم بتوانند به آن‌ها دسترسی داشته باشند.

من می‌خواهم این قطعنامه را امروز با شما به اشتراک بگذارم، درست مانند کلمات ابتدایی

1. Toshinari Nagasaka

در افسانه Heike، من می‌دانم که همه چیزهای ساخته بشر نابود خواهد شد، حتی اگر آن‌ها به یک‌باره نابود شوند، با این حال عقیده دارم که ما می‌توانیم آن‌ها را دوباره بسازیم. من امیدوارم که راه ما برای بازسازی با روابط مستحکم و همبستگی با دوستانمان در سراسر جهان، پر از امید به فردا باشد.

